UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

mixti ſunt malis. bonus tñ fructus nõ de malis ſed de iuſtis col
ligit. Aliaz adducit pabolaz: aut: ſupple nũqd colligunt agri
cole: de tribulis ficus: tribuli ſunt rubi qui nõ ficus ȝ amaros
fructus pducit. etiã ſi pmixti ſint ficubꝰ Et attende qꝛ fructum
bonoꝝ ꝯparauit vue ⁊ ficui. vua quidez plura cõtinet. grana
cõnexa. cuius liquoꝛ letificat coꝛ hoĩs. ſic opa iuſtorũ ſunt in
gaudio ⁊ caritate. Gal. 5. fructus aũt ſpũs. caritas. gaudiũ. pax
⁊c. Fructꝰ ṽo ficulnee hȝ dulcedīez ⁊ ſuauitatē ſic ⁊ opa iuſtoꝝ
plana ſũt manſuetudīe benigtate dulcedīe ⁊ ſuauitate. 2. Cor.
6. in oībꝰ exhibeamꝰ noſmetipos ſicut dei miſtros in ſuauitate
in ſpũſcto. in caritate nõ ficta ⁊c. Quarto pabolice ſupiores pa
bolas. ꝓpoſito applicat qꝛ ſicut nõ colligit̃ vua de ſpinis. nec fi
cus ꝯ̃tbulis: ¶ Sic oīs arboꝛ bona bonos fructꝰ facit: vt me
rito ex ſuo fructu arboꝛ poſſit cognoſci: mala aũt arboꝛ fructus
malos facit: iõ veꝝ eſt qd dixerat ſup̃ a fructibꝰ eoꝝ cognoſce
tis eos: Et nota ꝙ noīe arboꝛis ſignificat̃ hõ. vñ grece homo
dicit̃ antropos .i. arboꝛ euerſa. qꝛ vt dicũt phi quod eſt radix
in arboꝛe. hoc eſt os in hoīe. ſicut eñ arboꝛ trahit alimētũ a ra
dicibꝰ. ſic anima ab oꝛe. Rami vero iſtius arboꝛis ſunt manus
et pedes. ceteraqȝ mēbꝛa. bene igit̃ eſt homo arboꝛ euerſa. qꝛ ra
dix eius eſt ſurſũ. rami vero deorſũ. Cuius arboꝛis ꝯſideremus
radicē ſtipitē. ⁊ ramos. radicē eñ deus voluit eſſe ſurſũ. vt mēs
hominis eſſet in celo fixa. et inde traheret alimentũ ſpũle. iuxta
illud Ouidii. Cetera cum pna ſpectent aīalia terrã. Os homi
ſublime dedit. celumqȝ tueri. Juſſit et erectos ad ſydera tollere
vultus. Sȝ quidã hanc radicē figunt in terra auaricie. quidã in
fimo luxurie. qdaz in petra ſupbie. alii in ſpinis iracundie. mul
ti in arena vanitatis. Eze. 17. radices eius ſubtus illaz erãt. er
go ne pſperabit. Nonne radices eius euellent̃. iam eñ ſecuris
ad radicem arboꝛis poſita eſt. Mat. 3. Stips iſtius arboꝛis de=
bet habere rectitudinis veritatē. Rmi ſunt verſus terram. qꝛ de
bet bene opari in mundo iſto. Jſti rami in foliis debent habere
viriditatē. in quo notatur pſeuerãcia viriliť bonũ agēs Jn flo=
ribus debet pulchritudinē. et honeſtatem in fructu vero ſuaui=
tatem. ꝙ ſi arboꝛ iſta radices in celo fixas habuerit. ſtips eius
erit ectus. rami cooperti foliis. decorati floꝛibus. ⁊ ditati fructi
bus. vt merito bona arboꝛ dici poſſit. Mala erit vero arboꝛ ſi
radices in mũdo fixerit. quia de malo humoꝛe non procedit niſi
malus fructus ⁊c

Scḋa pars

Ecundo cum dicitur. Non poteſt arboꝛ. tangit gene
raliter et falſoꝝ ꝓphetaꝝ et quorũcumqȝ peccantium

ſtatū ⁊ tria fac̄. ꝑmo ponit ſtatū eoꝝ in pn̄ti qui eſt· bonos ma
lum fructū ꝓducere nō poſſe· malos vero nō poſſe bene opari:
Non poteſt arbor bona malos fructus facere: ecce q̄nte ſecurita
tis eſt ſtatus bonoꝝ hoim q̇cquid em̄ fecerint· dūmō ſint arbor
bona radicata in celo· bonus fructus eſt· qꝛ mali opari nō poſ-
ſunt. i. Re· 10· fac quecūq̧ inuenerit manus tua· qꝛ dn̄s tecum
eſt: nec arbor mala fruct9 bonos facē: q̇cq̇d em̄ opant̄ mali ho
mines· ſiue ieiunāt ſiue largiant̄ elemoſinas. ſiue ꝑigrinent̄·
nō eſt bonus fructus· lz boni fructus colorē habeant· ⁊ hoc iō
quia talis opatio nō ꝓficit ad meritū vite eterne· cū radix iſti9
fructus nō ſit radicata in celo· trahens humorē caritatis ⁊ grē·
Ecce igit̄ q̄ȝ infelix eſt ſtatus malorū hoim · vt tollat̄ eis bene
poſſe opari· tollit em̄ pctm libertatē. vt homo qui ſeipo lapſus
eſt· ſeipſo reſurgere nō poſſit· nec bene opari· Jere· 13· ſi mutare
poteſt ethiops pellē ſuam· aut pardus varietates ſuas. et vos
poteritis bene facere cū didiceritꝭ malū· Attendendū tn̄ eſt· ꝙ li
cet dū aliq̇s malus eſt. nūq̧ poſſit bene opari. tn̄ vt dic̄ Aug·
poteſt fieri dei adiutorio· vt qui erat mala arbor· efficiat̄ bona
q̄tuor auxiliis· ſ. irrigatōe lacmaꝝ pnīe. tranſplantatione de
ſideriorꝝ in celū· abſciſione carnis voluptatis. cultura ſollicitudi
nis. quibꝫ dei adiutorio expeditis· mala arbor fit dei agricultu
ra· vt ſit bona arbor ⁊ fructus bonos producat· Saulus em̄ et
Maria magdalena cū eſſent male arbores· bonū fructū fecerūt
D Scd̄o ponit aliū ſtatū maloꝝ in futuro qui eſt pene eter
ne: Omnis arbor qui nō facit fructū bonū excidet̄ et in ignem
mittet̄: Si tanta eſt pena ſterilis arboris que fructū bonū non
ꝓducit· q̄ntaȝ eſſe putatis penā arboris fecunde malis fructibꝫ·
nō em̄ dicet̄ de ea illud. Luc9. Succidite infructuoſā arborē· vt
quid etiā terram occupat· ſꝫ magis ſuccidite ꝑnitioſā vt q̇d eti
am terraȝ viciat· Nota ꝙ duplex eſt pena futura. pctoꝝ· vna
eſt exciſio· altera eſt miſſio in ignē Exciſiones eoꝝ ſunt quinq̧
Prima eſt mors ꝑ quā excidunt̄ a vita pn̄ti vt nō liceat diuti9
ꝑfrui ipſis mūdi voluptatibꝫ quibꝫ erāt colligati· Iſa. 38. p̄ciſa
eſt velut a texente vita mea. dū adhuc ordirer ſuccidit me· hec
p̄ciſio mortis amara eſt· cū relinquūt ea quibꝫ fruebant̄ illicita
Ecleſi. 41· O mors q̄ȝ amara eſt memoria tua· ſi memoria mul
tomagis experiencia. homi iuſto et pacem habenti in ſubſtantiis
ſuis· Scd̄a exciſio pctoꝝ eſt· qua excidunt̄ a conſortio beatoꝝ
licet em̄ in mundo iſto ſimul ſint· male ⁊ bone arbores· excidū
tur tn̄ in futuro. ⁊ iſta exciſio amarior eſt q̄ȝ ꝑma· videntes pec
catores· qꝛ iuſti ꝯputati ſunt inter filios dei. turbabunt̄ timore

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

hoꝛribili p̃ ãguſtia ſpũs gemẽtes ꝛc. Jſa. 10. excelſi ſtatura ſucci=
dent ⁊ ſublime hũiliabunt Tercia excaſio eſt amariſſima. qꝛ ex
cidunt ne videant gl'iam dei. Jſta excaſio maioꝛ eſt omni pena
vñ Criſo. multi gehẽnã ſolũ abhoꝛrent. ego aũt excaſionẽ illam
gl'ie multo amarioꝛẽ gehenna iudico. quod appet ex pena quã
habuit abſalon ex eo ꝙ faciẽ Dauid videre nõ poterat Quarta
excaſio eſt miſerrima qꝛ tollit et abſcidit a reprobis ptãs omĩs
bone ⁊ male opacõis. 1. R. 2. Ecce dies veniũt ⁊ p̃cidã brachi
um tuũ in quo eſt v̓tus opacõis. Quinta abſciſio eſt terribiliſſi
ma. qꝛ abſcidit ab eis ſpes. vt nũꝗ ſperent aliq̃d boni habere
Job. 19. deſtruxit me vndiꝗ et peo. et quaſi auulſe arboꝛi ab=
ſtulit ſpem meã. Quarta pena peccantiũ eſt gehenna ignis in
qua eſt fletus et ſtridoꝛ dentiũ. vbi v̓mis male ↄſciencie coꝛro
dit aĩam et inextinguibilis ignis ſine fine ↄſumit. Jſa. 77. vi=
debũt cadauera eoꝝ qui p̃uaricati ſunt in me. vermis eoꝝ nõ
moꝛit. et ignis eoꝝ nõ extinguit Tercio replicat ꝙ a fructibus
cognoſcendi ſũt: igit ex fructibꝫ eoꝝ cognoſcetis eos: Jn alia
vita omnia ſcelera iniquoꝝ patebũt iuſtis. ita vt quos plene
hic nõ cognouerunt. tũc videntes eoꝝ iniqua que opati ſunt
eos plene cognoſcant. videbũt eñ iuſti reprobos. ſed nõ vide
bũt reprobi iuſtos. tñ vſq; ad diẽ iudicij mutuo ſe vidẽt vt di
cit. Gre. nec tñ iuſti flectent mĩa ſup penis eoꝝ. cũ in ꝑmptu
eis appeant ſcelera que digna ſũt penis. q̃n potius gaudebũt
de penis iniquoꝝ. p̃s. videbũt iuſti et letabunt. et ſup eũ ride=
bunt et dicẽt. Ecce hõ qui nõ poſuit deũ adiutoꝛem ſuũ. Et ite
rum. letabitur iuſtus cum viderit vindictam ꝛc.

Tercia pars. J

Tercio cũ dicit Non oĩs. tangit quibꝫ datur eterna
gloꝛia. ex quo iam p̃mißat de pena maloꝝ. Et p̃mo
oſtendit ꝙ nõ datur p̄miũ regni celeſtis quibſcũꝗ
indifferent. etiã credentibꝫ: Non omnis qui dicit mi
hi dñe dñe: dominus eſt xp̄us rõne diuinitatis Rurſus etiam
dñs eſt ratione humanitatis nõ oĩs vero qui ↄfitetur eum eſſe
deũ et hoĩem. etiã ſi vtranꝗ ↄ̃natiouem dei ⁊ homis coꝛde cõ
fiteatur. et oꝛe: intrabit in regnũ celoꝝ: quia vt dicit. Ja. etiã
demones credunt et ↄtremiſcunt. Et hoc ideo quia multi con=
feſſione fidei. aut longis oꝛonibus dicunt xp̃o. dñe domine. ſꝫ
ſũt de numero eoꝝ de quibꝫ. Jſa. 29. populus hic labijs appro
pinquat mihi. coꝛ autẽ eoꝛum longe eſt a me. et p̃ma Thi. 1.
ↄfitent ſe noſce deũ. fctis aũt negãt. opoꝛtet igit oñdere fctis ꝙ
ipſe ſit dñs qd fit qñ ei ſuimꝰ. ſcdo oñdit q̃bꝫ dat regnũ dei. ſꝫ